

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא-statement ♣ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא-key:	

תמורה-כל האסורין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
מנין למוקצה מן התורה - שנאמר (במדבר כ"ח) תשמרו להקריב לי במועדו - כל שעושים לו שימור.	רב טובי בר מתנה א"ר יאשיה:											■	◇
אלא מעתה, אייתית אימרא דצומא ולא עביד ליה שימור - ה"נ דלא חזו להקריבה?	מתקיף לה אביי:											ז	
אנא, תשמרו להקריב לי במועדו, קאמינא לי - ולא לאדון אחר, ואיזהו אחר שמקריבין לו - הוי אומר זו עבודת כוכבים.	א"ל:רב טובי בר מתנה]											!	
אין מוקצה אסור אלא עד שיעבדו בו.	רבא בר רב אדא אמר רב יצחק:											■	◇
עד שימסרוהו לכומרי עבודת כוכבים	עולא א"ר יוחנן:											■	◇
עד שיאכילוהו כרשיני עבודת כוכבים.	בהא אמר רבי יוחנן:											■	◇
מפלגיתו אתון אעולא?	רבי אבא לבהא:											^	
לא, עולא נמי כי קאמר - הוא דשפי ליה כרשיני עבודת כוכבים.	א"ל: [בהא]											!	◇
ידע בהא לשוני שמעתא, ואי לא דסליק מהתם - לא הוה ידע, דוכתא דארץ ישראל גרמה ליה.	ר' אבא:											o	
בהא מיכן ומיכן הוה.	אמר ליה רב יצחק:											o	
אין מוקצה אסור אלא עד שיעשו בו מעשה	תני רב חנניא טריטאה קמיה דר' יוחנן:											■	
הוא תני לה, והוא אמר לה: מאי מעשה - עד שיגזו ויעבדו בו.	[רב חנניא טריטאה]											■	◇
איזהו נעבד כו'.												■	<
מנא הני מילי?												^	
דאמר קרא - (יחזקאל מ"ה) ממשקה ישראל - מן המותר לישראל, ואי ס"ד אסירי להדיוט, למה לי קרא למעטינהו מגבוה?	רב פפא:											!	◇
וכל היכא דאסירי להדיוט - לא בעי קרא? והא טרפה, דאסירא להדיוט, ומעטיה קרא מגבוה												ז	
מן הבקר להוציא את הנעבד או אינו אלא להוציא את הטרפה כשהוא אומר מן הבקר למטה שאין ת"ל, אלא להוציא את הטרפה:	דתניא:											■	◇
איצטריך, סד"א: הני מילי - דנטרפה ואחר כך נתקדשה, אבל נתקדשה ואחר כך נטרפה - אימא תישתרי לגבוה.												!	◇
והא מהכא נפקא: (ויקרא כ"ז) כל אשר יעבור תחת השבט - פרט לטרפה שאינה עוברת?												ז	◇
ההוא נמי איצטריך, סלקא דעתך אמינא: הני מילי - היכא דלא היתה לה שעת הכושר, דנולדה טרפה ממעי אמה, אבל היכא היתה לה שעת הכושר, ויצאת לאויר העולם ואח"כ נטרפה - אימא תשתרי לגבוה, קמ"ל.												!	◇
ואיזהו אתנן - האומר לזונה הילך טלה זה בשכרך, אפי' הן ק' - כולן אסורין.												■	
וכן האומר לחבירו הילך טלה זה ותלין שפחתך אצל עבדי												■	
אינו אתנן	רבי:											◆	■
אתנן.	הכמים:											◆	■
ואפילו הן מאה - כולן אסורין	אמר מר:											■	
היכי דמי?												^	
אילימא דשקלה באגרא מאה בהמות												!	
פשיטא דכולהו אסירי, מה לי חד מה לי תרי מה לי מאה												ז	
לא צריכא - דשקלה אגרא חדא, ויהיב לה מאה, דכולהו מכה אתנן קאתו.												!	◇

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ♣ שאלה-question ! תירוץ-answer ♣ ראייה-proof
--	---

תמורה-כל האסורין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
נתן לה ולא בא עליה, בא עליה ולא נתן לה - אתננה מותר.	ת"ר:											♣
נתן לה ולא בא עליה אתננה קרית ליה? ותו, בא עליה ולא נתן לה מאי יהיב לה הא לא יהיב לה מידי?												♣
נתן לה ואח"כ בא עליה, בא עליה ואח"כ נתן לה - אתננה מותר.	אלא הכי קתני:											♣
וליחול עליה אתנן למפרע												♣
שקדמה והקריבתו.	רבי אלעזר:											♣
היכי דמי?												♣
אי נימא דאקניה ניהלה לאלתר												♣
פשיטא דמותר, דעד כאן לא בא עליה												♣
ואלא דאמר לה לא ניקני לך עד שעת ביאה												♣
מי מציא מקרבה ליה? (ויקרא כ"ז) איש כי יקדיש את ביתו קדש לה' אמר רחמנא מה ביתו - ברשותו, אף כל - ברשותו												♣
לא צריכא, דאמר לה לא ניקניה לך עד שעת ביאה, ואי מצטריך לך - ניקני לך מעכשיו.												♣
קדמה והקדישתו מאי?	בעי רב אושעיא:											♣
תפשוט ליה מדרבי אלעזר												♣
קדמה והקריבתו	דאמר רבי אלעזר:											♣
הקריבתו הוא דשרי דהא ליתיה בשעת ביאה, אבל הקדישתו - אסור												♣
דרבי אלעזר גופא קמיבעי ליה מי אמרינן הקריבתו אמר רבי אלעזר דמותר דהא ליתיה בשעת ביאה אבל הקדישה דאיתא בשעת ביאה אסור, או דלמא: כיון דתנן אמירתו לגבוה כמסירתו להדיסט - הקדישתו מותר, וכל שכן הקריבתו?												♣
תיקו:												♣
בא עליה ואחר כך נתן לה - אתננה מותר:	אמר רב:											♣
בא עליה ונתן לה, ואפי' עד שנים עשר חדש - אתננה אסור	והתניא:											♣
לא קשיא, הא - דאמר לה הבעלי לי בטלה זה, הא דאמר לה הבעלי לי בטלה סתם.	רב חנן בר רב חסדא:											♣
וכי אמר לה הבעלי לי בטלה זה מי מיתסרי והא מחוסר משיכה												♣
בוונה עובדת כוכבים - דלא קניא במשיכה דבמעוץ קניא]												♣
ואיבעית אימא: אפי' בוונה ישראלית כגון דקאי בחצרה.												♣
הא יהבית לה מעיקרא												♣
דשווייה לה אפותיקי, ואמר לה אם עד יום פלוני יהיבנא לך זוזי - מוטב ואם לאו טלה באתנך.												♣
אחד אתנן זכר, ואחד אתנן כל עריות - אסור חוץ מאתנן אשתו נדה, מ"ט - (דברים כ"ג) זונה כתיב והא - לאו זונה היא.	רב:											♣
אפילו אשתו נדה, מאי טעמא (דברים כ"ג) תועבה כתיב, והא תועבה היא.	לוי:											♣
ולוי נמי, והכתיב זונה												♣
ההיא - זונה ולא זונה.	אמר לך: [לוי]											♣

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
---	---

תמורה-כל האסורין		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
ורב ההיא זונה ולא זונה מנא ליה?												כט:			
נפקא ליה מדרבי	[רב]										!	◇	כט:		
אין אתנן אסור אלא אתנן כל העריות הבאות לו בעבירה אבל אתנן אשתו נדה, ושנתן לה שכר פקיעתה, ושנתנה לו באתננו כולן מותרין אף על פי שאין ראה לדבר - זכר לדבר שנאמר (יחזקאל י"ז) ובתתך אתנן ואתנן לא ניתן לך ותהי להפך.	דתנאי, רבי:										!	◇	כט:		
ורב, האי תועבה מאי עביד ליה?												♣	כט:		
מיבעי ליה כדאביל	[רב]											!	◇	כט:	
זונה עובדת כוכבים - אתננה אסור, מ"ט - כתיב הכא תועבה כי תועבך ה' אלוקיך הוא וכתיב התם (ויקרא י"ח) כי כל אשר יעשה מכל התועבות האל, מה להלן - עריות שאין קדושין תופסין בה, ה"נ בזונה שאין קדושין תופסין בה. וכהן שבא עליה - אין לוקה עליה משום זונה, מ"ט דאמר קרא (ויקרא כ"א) לא יחלל זרעו - מי שזרעו מיוחס אחריו, יצא עובדת כוכבים - דאין זרעו מיוחס אחריו. זונה ישראלית - אתננה מותר, מה טעם - דהא קדושין תופסין בה וכהן שבא עליה - לוקה משום זונה, מ"ט - דהא זרעו מיוחס אחריו.	דאמר אבוי:										!	♣	◇	כט:	
אחד זה ואחד זה - אתננה אסור, וכהן הבא עליה - לוקה משום זונה מ"ט - ילפי מהדדי, מה זונה ישראלית - בלאו, אף זונה עובדת כוכבים - בלאו, ומה אתנן זונה עובדת כוכבים - אסור, אף אתנן זונה ישראלית - אסור.	רבא:											!	♣	◇	כט:
אחד זונה עובדת כוכבים, ואחד זונה ישראלית - אתננה אסור	מיתבי:											♣	◇	כט:	
תיובתא דאבוי												♣		כט:	
הא מני - הא מני - ר' עקיבא היא	אמר לך אבוי:											!	◇	כט:	
אין קדושין תופסין בחייבי לאוין	דאמר: [רבי עקיבא]											!	◇	כט:	
כגון אלמנה לכ"ג גרושה וחלוצה לכהן הדיוט אתננה אסור	והא קתני סיפא:											♣	◇	כט:	
והא קמשמע לך - דכל זונה לא תפסי בה קדושין, דומיא דאלמנה דלא תפסי בה קידושין.												!	◇	כט:	
ולרבא מאי שנא דקתני כגון אלמנה לכ"ג												♣		כט:	
דומיא דאלמנה מה אלמנה לא לקי עד דמתרי בה, אף זונה - עד דאמר הא לך לאפוקי מדרבי אלעזר	[רבא]											!	◇	כט:	
פנוי הבא על פנויה שלא לשם אישות - עשאה זונה	דאמר רבי אלעזר:											!	◇	כט:	
אבל היכא דזונה מעיקרא - ה"נ דאסור.												!		כט:	
כי קתני הא - בעריות שאין קדושין תופסין בה	ל"א:											!	◇	כט:	
אלמנה לכהן גדול גרושה וחלוצה לכהן הדיוט - אתננה אסור	והא קתני סיפא:											♣	◇	כט:	
והא הני - קדושין תופסין בהן												♣		כט:	
הא מני - רבי אלעזר היא												!	◇	כט:	